

[Kirsten Jacobsen]

vi om 25–30 mia kr., som vi ikke engang har, og så synes jeg nok, det er lidt flot at tage så nonchalant på det.

Hvad er der i øvrigt tilbage af lovforslaget nu ved anden behandling, efter at ministeren har stillet sine utallige ændringsforslag? Der er en 2-årig forsøgsordning tilbage, og så er der en masse udvalg. Det kender vi godt: alt det, man kan ikke kan blive enig med sine forligspartier eller andre om, putter man ned i nogle udvalg, og så kan man skændes om 2 år – hr. Erhard Jakobsen sidder rigtig og nikker. Jeg er godt klar over, at grunden til, at vi har alle disse syltekrukker, er, at så behøver man ikke at diskutere tingene. Men så må man bare erkende, at der intet reelt er tilbage af byfornyelseslovforslaget, og så havde det været meget mere på sin plads, om man havde erkendt det og sagt: dette ambitiøse projekt kan vi altså ikke få gennemført, og derfor må vi bruge saneringsloven og putte de midler deri, som vi nu finder i forligsaftalen skal bruges til det formål; det havde været mere reelt. Jeg ved da godt, at ministeren skal lukke munden på nogle ovre i venstrefløj, formentlig også på Boligselskabernes Landsforening og andre, og derfor vil ministeren gerne kunne gå ned og sige: ja men ved I hvad, det er vedtaget, der står ikke noget deri, og vi har heller ingen penge til at putte deri, men nu har vi rammerne, og så kan vi jo se, om vi bliver så heldige engang, at vi får noget at putte i dem.

Det er ikke rimeligt at lovgive på en sådan måde og specielt ikke, når lovgivningen medfører, at alle de berørte parter bliver totalt forvirrede og ikke aner, hvor de står. Grundejerne ved ikke, hvor meget de skal have eksproprieret, lejerne aner ikke, om der bliver byfornyelse, i hvilket omfang og efter hvilke regler, og de, der skal lave byfornyelsen, ved heller ikke, hvilke beskæftigelsesmæssige konsekvenser det får.

Jeg vil anbefale boligministeren meget at gøre det, han har sagt så tit, nemlig at når man laver noget møg, må man hellere indrømme det, for det er dog trods alt bedre, og så gemme dette her ovre i en skuffe i ministeriet og få forligspartierne til at bevilge nogle beskæftigelsespenge til saneringsloven i stedet for.

Ministerens har også måttet betale for noget; det fremgår tydeligt af betænkningen. Bl. a. siger boligministeren i betænkningen,

at hvis han er så heldig, at han kan true nogen herinde til ikke at samle disse 60 underskrifter – for det er det, der står; der står nemlig ikke: hvis lovforslaget bliver vedtaget, men: hvis det bliver stadfæstet – så vil han måske overveje til efteråret som betaling for indsatsen at komme med et forslag om, at der skal hensættes nogle flere penge på vedligeholdelseskontoen. Det synes jeg er et meget pænt forslag af boligministeren, og jeg synes også, det var vigtigt i udvalget at høre, at boligministerens begrundelse ikke kun var, at han skulle betale noget for, at der ikke blev samlet underskrifter, men også, at han virkelig mente, at der var et behov for øgede hensættelser til vedligeholdelse, og at man oven i købet fra kommunernes side havde sagt, at hvis man ikke fik disse penge, frygtede man, at byfornyelsesproblemerne blev større i fremtiden. Jeg er enig i den vurdering, men jeg må så bare stille boligministeren det spørgsmål: hvis nu forslaget ikke skulle blive stadfæstet på grund af underskriftindsamling, hvordan ville ministeren så forklare mig, at dette behov for øgede vedligeholdelsesmidler bortfalder? Det kan jeg ikke se den logiske sammenhæng i; behovet må vel være det samme, og det har vel ikke noget at gøre med underskrifter. Behovet er ejendommens fysiske tilstand. Hvis man ikke hensætter flere penge nu, må man vel have den samme frygt for at få øgede byfornyelsesopgaver ude i kommunerne i fremtiden. Det synes jeg ministeren skylder os en forklaring på.

I øvrigt virker det besynderligt på mig, at man laver sådanne centrale ØD-fonds. Grundejernes Investeringsfond har jeg ikke nogen sinde kunnet lide – det ved de godt – for jeg kan nemlig ikke lide centrale fonds nogen steder, men de har altså forvaltet en opgave, folketinget har pålagt dem. Man kan mene, de har gjort det godt eller dårligt, men jeg er meget, meget overrasket over, at man nu skal cementere den centrale fond ved at putte alle disse øgede vedligeholdelsesmidler op på Nørre Vold, således at grundejere oppe i Frederikshavn skal rejse til København og anmode nogle mennesker i Grundejernes Investeringsfond, om de har tid til at udbetale deres penge.

Derfor vil jeg foreslå boligministeren – og det har under udvalgsarbejdet vist sig, at det er teknisk muligt – at lade disse penge ind-